

پیام پنج
شناختن شراکت در رنج های مسیح
و همشکل شدن با مرگ او

مطالعه متون مقدس: فیلیپیان ۳: ۷-۱۰؛ یوحنا ۱۱: ۲۵؛ افسسیان ۱: ۱۹-۲۰؛ کولسیان ۱: ۲۴

۱. پولس آرزو داشت شراکت در رنج های مسیح را بشناسد - فیلیپیان ۳: ۱۰:
    - آ. با مسیح، اول رنج ها و مرگ آمد، بعد رستاخیز. با ما، اول قدرت رستاخیز او است، بعد شرکت در رنج های او و همشکلی با مرگ او - آ. ۱۰.
    - ب. ما ابتدا قدرت رستاخیز او را دریافت می کنیم؛ سپس با این قدرت، قادر به شرکت در رنج های او و زیستن یک زندگی مصلوب در همشکلی با مرگ او هستیم.
    - پ. رنج های مسیح دو دسته است: رنج هایی که برای به انجام رساندن بازخريد است، که توسط خود مسیح کامل شد، و آنهایی که برای تولید و بنای کلیساست، که باید توسط رسولان و ایمانداران به کمال رسد - کولسیان ۱: ۲۴:
  ۱. ما نمی توانیم در رنج های مسیح برای بازخريد شرکت کنیم، ولی باید در رنج های مسیح برای تولید و بناسازی بدن شرکت نماییم - ر.ک. مکاشفه ۱: ۹؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۱۰؛ ۲ قرنتیان ۱: ۶-۵؛ ۴: ۱۲؛ ۶: ۸-۱۱.
  ۲. مسیح به عنوان بره خدا، برای بازخريد رنج کشید (یوحنا ۱: ۲۹). مسیح به عنوان دانه گندم، برای بازتولید و بنا رنج کشید (۱۲: ۲۴):
    - (آ) خداوند، چون دانه گندمی که به زمین افتاد، جان [زندگی روان] خود را از طریق مرگ از دست داد تا حیات جاودان خود را در رستاخیز به دانه های بسیار منتشر کند - ۱۰: ۱۱، ۱۵، ۱۸-۱۷.
    - (ب) آن یک دانه، تمام رنج هایی که برای بناسازی بدن لازم است را کامل نکرد؛ به عنوان دانه های بسیار، ما باید همان گونه که آن یک دانه رنج کشید، رنج بکشیم - ۱۲: ۲۴-۲۶:
  - (۱) به عنوان دانه های بسیار، ما نیز باید زندگی روان خود را از طریق مرگ از دست بدهیم تا از حیات جاودان در رستاخیز مسرت ببریم - آ. ۲۵.
  - (۲) این به معنای پیروی کردن از اوست تا او را خدمت کرده و با او در این راه گام برداریم، راه از دست دادن حیات روان خود و زیستن در رستاخیز او - آ. ۲۶.
  - (۳) راه به وجود آمدن و افزایش کلیسای، توسط جلال انسان نیست؛ این توسط مرگ صلیب است - آ. ۲۰-۲۴.
- ت. تفاوتی بین رنج هایی که برای دگرگونی ماست و رنج هایی که برای بدن است وجود دارد - ۲ قرنتیان ۳: ۱۸؛ فیلیپیان ۳: ۱۰؛ کولسیان ۱: ۲۴:
  ۱. سخن پولس در فیلیپیان ۳: ۱۰ به رنج های دگرگونی اشاره نمی کند.
  ۲. اگر ۳: ۱۰ را با کولسیان ۱: ۲۴ مقایسه کنیم، خواهیم دید که رنج هایی که پولس در فیلیپیان ۳: ۱۰ راجع به آن می گفت، آنهایی هستند که کمبود مصائب مسیح برای بدن را جبران می کنند.
  ۳. پولس در کولسیان ۱: ۲۴ رنج های خود را به کمال رساندن کمبود رنج های مسیح برای بدن می دانست.
  ۴. رنج های مسیح برای بدنش هنوز ادامه دارند، و ما باید در آنها شریک شویم - فیلیپیان ۳: ۱۰؛ ر.ک. اعمال ۹: ۴-۵.
  ۵. این وقتی برای بدن رنج می کشیم است که قدرت رستاخیز مسیح را تجربه می کنیم - کولسیان ۱: ۲۴؛ فیلیپیان ۳: ۱۰.

۲. پولس در فیلیپیان ۳: ۱۰ از «با موت او مشابه [همشکل] کردم» گفت؛ این بیان نشان می‌دهد که پولس مایل بود مرگ مسیح را قالب زندگی خود قرار دهد:
- آ. برتری شناخت مسیح، همه چیز را زیان شمردن، کسب کردن مسیح، یافت شدن در او، شناختن او، شناختن قدرت رستاخیز او، و شناختن شراکت در رنجهای او، همه به یک چیز منجر می‌شود - همشکل شدن با مرگ مسیح - آ.آ. ۷-۱۰.
- ب. همشکل شدن با مرگ مسیح نشان می‌دهد که مرگ او یک قالب است - آ. ۱۰:
۱. مرکز فیلیپیان ۳، موضوع همشکل شدن با قالب مرگ مسیح است - آ.آ. ۷، ۹، ۱۲-۱۶.
  ۲. ما در این قالب مرگ قرار داده شده ایم، و اکنون باید همشکل با این قالب شویم - غلاطیان ۲: ۲۰؛ رومیان ۶: ۳-۵.
۳. قدرت حیات رستاخیز مسیح در ما، ما را رهبری می‌کند، ما را حمل می‌کند، ما را متحمل می‌شود، و ما را در قالب مرگ مسیح قرار می‌دهد - یوحنا ۱۱: ۲۵؛ افسسیان ۱: ۱۹-۲۰.
- پ. قالب مرگ مسیح اشاره دارد به تجربه مسیح از به مرگ سپردن مداوم حیات انسانی خود تا توسط حیات خدا زندگی کند - یوحنا ۶: ۵۷:
۱. وقتی که خداوند عیسی بر روی زمین بود، زندگی مصلوب شده ای را زیست کرد؛ با زیستن یک زندگی مصلوب شده، او برای خدا زنده بود و او را زیست کرد - غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۳: ۱؛ ۵: ۲۴.
  ۲. او همیشه حیات انسانی خود را به مرگ می‌سپرد تا حیات الهی در درون او بتواند به بیرون جاری شود - یوحنا ۱۰: ۱۰؛ ۱۱-۱۷.
  ۳. او همانطور که زندگی می‌کرد، در حال مردن نیز بود - مردن به خلقت کهنه برای زندگی در خلقت نو؛ این معنای «موت او» در فیلیپیان ۳: ۱۰ است.
- ت. همشکل شدن با مرگ مسیح این است که مرگ مسیح را به عنوان قالب زندگی خود بگیریم - آ. ۱۰:
۱. مرگ مسیح قالبی است که ما با آن همشکل می‌شویم تقریباً همانطور که خمیر در قالب کیک ریخته شده و با آن همشکل می‌شود.
  ۲. خدا ما را در قالب مرگ مسیح قرار داده است، و روز به روز، خدا ما را قالب می‌زند تا ما را با این مرگ همشکل کند - رومیان ۶: ۳-۴.
  ۳. زندگی ما باید با چنین قالبی همشکل شود - مردن به حیات انسانی خود برای زیستن حیات الهی - غلاطیان ۲: ۲۰؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۰-۱۱.
  ۴. اگر حیات طبیعی خود را به مرگ بسپاریم، این حس آگاهی را خواهیم داشت که ما یک حیات دیگر، حیات الهی، در درون خود داریم؛ این حیات آزاد خواهد شد، و سپس در تجربه خود، ما با مرگ مسیح همشکل خواهیم شد - یوحنا ۱۰: ۱۰؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۱-۱۲.
  ۵. در قالب مرگ مسیح، انسان طبیعی کشته می‌شود، انسان کهنه مصلوب می‌شود مصلوب می‌شود و خود باطل می‌گردد - ۲ قرنتیان ۴: ۱۶؛ رومیان ۶: ۶؛ متی ۱۶: ۲۴.
  ۶. اگر اجازه دهیم شرایط ما، ما را با فشار داخل این قالب کنند، زندگی روزانه ما به شکل مرگ مسیح متشکل خواهد شد - رومیان ۸: ۲۸-۲۹.
- ث. تنها راه برای جلال دادن خدا این است که با مرگ مسیح همشکل شویم. ما هرچه بیشتر با مرگ مسیح همشکل شویم، پدر را بیشتر جلال خواهیم داد - یوحنا ۱۲: ۲۸؛ ۱۳: ۳۱.